

(tłumaczenie niezwerfikowane)

Umowa społeczna dla Europy

1. Skupieni w Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych, my, przywódcy związków zawodowych z Europy, chcemy zaapelować i zaproponować umowę społeczną dla Europy.
2. Widzimy narastające nierówności, rosnące ubóstwo i wykluczenie, gwałtowny wzrost bezrobocia, niepewności zatrudnienia, które dotyka w szczególności osoby młode oraz rosnące rozczarowanie projektem europejskim.
3. Widzimy niepokojący wzrost nacjonalizmu, rasizmu i ksenofobii. Tendencja ta, pogłębianą konkurencją niskimi płacami, może doprowadzić do odrzucenia projektu europejskiego, który EKZZ zawsze wspierała.
4. Widzimy, że powojenny ład rozwoju gospodarczego i społecznego, który doprowadził do powstania Unii Europejskiej i Europejskiego Modelu Społecznego, jest zagrożony. Ten wyjątkowy model społeczny przyniósł znaczne korzyści obywatelom i pracownikom oraz pozwolił nam wyjść z kryzysu na drogę prosperity.
5. Stwierdzamy, że podstawowe prawa socjalne powinny mieć pierwszeństwo nad swobodami gospodarczymi. To jest duch Karty Praw Podstawowych włączonej w Traktat z Lizbony. Powinno być to podkreślone w Protokole Rozwoju Społecznego i włączone do Traktatów.
6. Wierzimy, że unia monetarna musi służyć integracji europejskiej, opartej na zasadach pokoju, demokracji i solidarności, a także na spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. W ten sposób zostanie zabezpieczona przyszłość obywateli w zglobalizowanym świecie.
7. Przypomnijmy, że powodem powstania Unii Europejskiej jest rozwój gospodarczy i społeczny. Osiągnięcie celów Strategii UE 2020 wymaga socjalnie stabilnych społeczeństw, trwałego wzrostu gospodarczego instytucji finansowych służących realnej gospodarce.
8. Wierzimy, że poprzez dialog społeczny będziemy mieć możliwość poszukiwania sprawiedliwych i efektywnych rozwiązań jako odpowiedzi na poważny kryzys, przed który stoi Unia Europejska. Z przykrością niestety widzimy, iż demokracja w pracy i dialog społeczny często są pomijane, atakowane i osłabiane.
9. Wzywamy Unię Europejską do skoncentrowania się na politykach poprawiających warunki życia i pracy, jakości zatrudnienia, godziwym wynagrodzeniu, równym traktowaniu, skutecznym dialogu społecznym, prawach obywatelskich i związkowych, jakości usług publicznych, ochronie socjalnej - w tym sprawiedliwych i zrównoważonych przepisach zdrowotnych i emerytalnych - jak również na polityce przemysłowej nakierowanej na sprawiedliwe przemiany w kierunku modelu

zrównoważonego rozwoju. Takie polityki przyczynią się do budowania zaufania obywateli w ich wspólną przyszłość.

10. Odrzucamy wszystkie polityki prowadzące do równania w dół czy to obszarze praw pracowniczych, czy też wynagrodzeń, czasu pracy, zabezpieczenia społecznego, podatków i ochrony środowiska.

11. Wspieramy skoordynowane polityki gospodarcze, a także cel dążenia do stabilności wydatków publicznych, ale ubolewamy nad faktem, iż wdrożone środki zarządzania gospodarczego podważają społeczne osiągnięcia ostatnich dziesięcioleci, tłumią zrównoważony rozwój gospodarczy, ożywienie gospodarcze i zatrudnienie oraz niszczą usługi publiczne. Dlatego jesteśmy przeciwni Traktatowi o Stabilności, Koordynacji i Zarządzaniu w Unii Gospodarczej i Walutowej (TSCG).

12. Jesteśmy także zaniepokojeni metodą użytą przy przygotowaniu Traktatu TSCG, która wyłączyła jakże ważne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i obywateli.

13. Nalegamy, by Unia Europejska i jej państwa członkowskie dokładnie przestrzegały europejskich i międzynarodowych instrumentów, takich jak konwencje MOP, orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Europejska Karta Społeczna, która powinna być przyjęta przez UE wraz z jej Protokołem.

14. Biorąc pod uwagę te wszystkie powody, żądamy przyjęcia umowy społecznej dla Europy, której zawartość proponujemy przedyskutować i uzgodnić w ramach trójstronnych konsultacji na poziomie UE.

15. Europejska Konfederacja Związków Zawodowych uważa, że następujące elementy powinny być uwzględnione w tej umowie społecznej:

Negocjacje zbiorowe i dialog społeczny:

16. Swobodne negocjacje zbiorowe i dialog społeczny są integralną częścią Europejskiego Modelu Społecznego. Muszą być zagwarantowane na poziomie unijnym i krajowym. Każde państwo członkowskie powinno wprowadzić odpowiednie środki wspierające;

17. Autonomia partnerów społecznych na poziomie krajowym i europejskim oraz ich rola i stanowiska muszą być przestrzegane; niemożliwa jest jednostronna interwencja władz publicznych w negocjacje zbiorowe lub w obowiązujące umowy zbiorowe; liczba pracowników objętych zapisami układów zbiorowymi powinna być maksymalizowana;

18. Efektywne zaangażowanie partnerów społecznych, począwszy od etapu diagnozy, w europejskie zarządzanie gospodarcze i w krajowe programy reform jest niezbędne. Ciężar działań mających na celu dostosowanie do zmieniających się okoliczności powinien być współmierny z możliwościami obywateli i nie powinien być ponoszony tylko przez pracowników i ich rodziny.

Zarządzanie gospodarką na rzecz zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia:

19. Pilne działania zmierzające do końca kryzysu zadłużenia oraz przyznanie Europejskiemu Bankowi Centralnemu roli pożyczkodawcy ostatniej instancji, tym samym umożliwiając mu wydawanie

euroobligacji. Programy wzrostu przyjęte przez każde z państw powinny zostać przedyskutowane i przyjęte oraz monitorowane przy udziale partnerów społecznych.

20. Europejskie polityki przemysłowe i inwestycyjne odpowiadające na wyzwania gospodarcze i środowiskowe; priorytetem powinny być inwestycje w zrównoważoną infrastrukturę, badania i rozwój, technologie klimatyczne i surowce odnawialne. Nie powinny one być uwzględnione w kalkulacji długu publicznego;

21. Zasady mające na celu zabezpieczenie uregulowanego, stabilnego i przejrzystego sektora finansowego działającego na rzecz realnej gospodarki;

22. Dodatkowe środki, uzyskane z lepszego wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, obligacje projektów i odpowiednio wprowadzany podatek od transakcji finansowych, powinny być przeznaczone na cele społeczne i środowiskowe;

23. Powstrzymanie presji ze strony UE na rzecz liberalizacji usług publicznych, które są w gestii władz krajowych;

24. Godziwa płaca dla wszystkich, przyczyniająca się do wzrostu gospodarczego i wzmocnienia popytu wewnętrznego;

25. „Gwarancja dla młodzieży” dla wszystkich młodych ludzi w Europie, zapewniająca dostęp do godnej pracy, lub odpowiednich szkoleń, w okresie czterech miesięcy bezrobocia lub od ukończenia szkoły;

26. Środki mające na celu poprawę jakości pracy i zwalczania niepewnych miejsc pracy; walka z nadużywaniem w praktyce stosowania niepełnego wymiaru godzin pracy oraz umów na czas określony;

27. Aktywna polityka rynku pracy, w tym inicjatywy mające na celu wsparcie osób z niewielkim lub z brakiem doświadczenia na rynku pracy.

Sprawiedliwość gospodarcza i społeczna:

28. Redystrybucyjne i progresywne opodatkowanie dochodu i bogactwa oraz koniec rajów podatkowych, unikania płacenia podatków, oszustw podatkowych, korupcji i nielegalnej (nierejestrowanej) pracy;

29. Zdecydowane działania przeciwko spekulacjom;

30. Skuteczne środki w celu zapewnienia równego wynagrodzenia i równego prawa do pracy o jednakowej wartości (jakości) dla wszystkich; układy zbiorowe powinny dotyczyć wszystkich bez względu na formę zawartej umowy, zwłaszcza jeżeli są pracownikami tego samego zakładu pracy;

31. Realizacja polityk zmierzających do zwalczania różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn;

32. Ustalanie płac powinno pozostać w gestii poszczególnych krajów i być traktowane zgodnie z krajowymi praktykami i systemami stosunków przemysłowych. Negocjacje pomiędzy partnerami

społecznymi na odpowiednim poziomie są najlepszym narzędziem służącym do zabezpieczenia godziwych płac i warunków pracy; ustawowo wyznaczone płace minimalne, w tych krajach, gdzie związki zawodowe uważają, że jest to konieczne, powinny zostać znacząco zwiększone. W każdym przypadku wszystkie poziomy płac powinny przestrzegać standardów Rady Europy odnośnie uczciwych płac.

33. Harmonizacja podstawy opodatkowania oraz minimalnych stawek podatku od firm, z możliwością wprowadzenia minimalnej stawki 25%, która obecnie stanowi średnią w Europie.

34. Wzywamy europejskie organizacje pracodawców, instytucje UE i rządy krajowe oraz organizacje wspierające do zainicjowania dyskusji nad propozycją EKZZ odnośnie Umowy Społecznej dla Europy.

T. Jasiński